

Beslutning af alle de andre Forbundsmedlemmer, som er repræsenteret i Raadet«.

Medens det i Generalsekretærens Beretning erkendes, at Pagten ikke indeholder nogen særlig Sanktion for Ikke-Betaling af de i Art. 5, 5. Stykke, omtalte Bidrag, indrømmes det, at en almindelig Sanktionsbestemmelse for Krænkelse af en af Pagten følgende Forpligtelse indeholdes i Art. 16, 4. Stykke.

Ovennævnte Underudvalg udtaler i sin Beretning, at Ikke-Betaling af Bidrag uden Tvivl falder ind under Bestemmelsen i Pagtens Art. 16, 4. Stykké, men at det i hvert Fald foreløbig uden Tvivl maa foretrækkes ikke at lade den komme til Anvendelse. Underudvalget henstillede imidlertid tre andre Forholdsregler til Overvejelse:

- 1) Rentebetaling paa Restancerne,
- 2) Offentliggørelse af Restance-Statens Navn i en Beretning fra Generalsekretæren til Forsamlingen,
- 3) Indskrænkning af Restance-Staternes Rettigheder indenfor Forbundet.

Den under Pkt. 1 foreslaaede Fremgangsmaade blev som ovenfor nævnt elimineret ved Forsamlingens Afstemning i 1922. Med Hensyn til Offentliggørelser af Restance-Staternes Navne finder den Sted bl. a. ved den i Henhold til Finansreglementets Art. 21 af Generalsekretæren til Forsamlingen aarligt afgivne Finansoversigt. Hvad endelig den under Pkt. 3 indeholdte Henstilling angaar, vilde den udkræve en Pagtændring og er ikke gjort til Genstand for videre Forhandling.

Som Hovedkonklusion af de anstillede Undersøgelser kan nævnes følgende: Der findes intet andet juridisk Middel til Anvendelse over for Restance-Staterne end Anvendelsen af Art. 16, 4. Stykke, og der bestaar ingen Tvivl om, at denne formelt kan anvendes med lige saa god Ret overfor Unladelser af at betale Bidrag som overfor mere væsentlige Krænkelser af

Pagtens Bestemmelser. Denne Opfattelse er tiltraadt af en Række fremragende Folkeretskyndige. Men Anvendelsen af den nævnte Sanktionsbestemmelse vil næppe blive taget under Overvejelse af Raadet eller Forsamlingen, medmindre Unladelser af at betale er saa mangeaarig og saa forsættelig, at den tydelig udviser en med Overlæg foretaget Krænkelse af Pagtens finansielle Forpligtelser.

Under disse Forhold er det rimeligt, at man efterhaanden har behandlet Problemet ikke formelt, men praktisk med det Formaal ved forsigtig og taalmodig Forhandling at naa det bedst mulige Resultat. Forhandlinger med Restance-Staternes Repræsentanter føres foruden ved Generalsekretæren og dennes Udsendinge paa Tjenesterejser tillige hvert Aar med det førstnævnte, af 4. Udvalg nedsatte Underudvalg, som afhører nævnte Repræsentanter i fortrolige Møder. Det er iaar vedtaget at etablere en vis Kontinuitet i Sammensætningen af Underudvalget for at gøre disse Afhøringer saa effektive som muligt. Som Resultat af Afhøringerne er det iaar lykkedes at faa en Stat, som hidtil intet har betalt, til at indsende et første Bidrag og at bevæge en anden Stat til at likvidere hele Restancebeløbet. Af de 6 Stater, som har ubetalte Bidrag for mere end et Finansaar, er der 3, som siden 1. September har ydet Betalinger. Det forventes at naa til en endelig og tilfredsstillende Ordning med disse 3 Stater. Med Hensyn til de andre 3 Stater har en, den, som Skylder det største Beløb, skriftlig tilbudt at afbetale Restancerne over et Tidsrum af 20 Aar. Denne Ordning er blevet akcepteret af 11. Forsamling. En anden af de nævnte 3 Stater har tilsagt fremtidige regelmæssige Bidragsbetalinger og Restancernes Afbetaling i Løbet af 10 Aar.

De nævnte 6 Staters samlede Restancer udgør for Tiden ialt 11,256,116.91 Guldfrancs.